

RUGĂCIUNEA
CEEA CE VORBIM
CU DUMNEZEU
CONTEAZĂ

COREY RUSSELL

CUVÂNT-ÎNAINTE DE LOU ENGLE

Soli Deo Gloria
Oradea, 2014

Publicată în original în limba engleză sub titlu: ***Prayer: Why Our Words to God Matter*** by Corey Russell
Published by Forerunner Publishing
Kansas City

ihopkc.org
mikebickle.org
©2013 by Forerunner Publishing

Rugăciunea: ceea ce vorbim cu Dumnezeu contează
de Corey Russell
© 2014, Editura Soli Deo Gloria
www.editurasolideogloria.ro
editura@solideogloria.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

RUSSELL, COREY

Rugăciunea: ceea ce vorbim cu Dumnezeu contează / Corey Russell;
trad.: Monica Opreanu; ed. și tehnoredactare: Gabi Giulușan;
pref.: Lou Engle. Cihei: Soli Deo Gloria, 2014

ISBN 978-606-93650-2-1

I. Opreanu, Monica (trad.)

II. Giulușan, Gabi (ed.)

III. Engle, Lou (pref.)

821.111-97=135.1

*Citatele biblice (unde nu e specificat altfel) sunt luate din Sfânta Scriptură,
Noua traducere în limba română (NTR)
Copyright © 2006, 2010 by Biblica, Inc.®
Folosit cu permisiunea Biblica, Inc.® Toate drepturile rezervate*

ISBN 978-606-93650-2-1

Corey Russell este unul dintre cei mai credincioși și devotați mijlocitori pe care îi cunosc. De ani de zile este dedicat rugăciunii, iar lucrarea pe care o face izvorăște din viața sa de mijlocire. În această carte el împărtășește perspectiva sa asupra rugăciunii, a veșniciei și a rolului intimității cu Dumnezeu în trăirea unei vieți pline de rugăciune. Cartea este, în același timp, o unealtă folositoare tuturor acelor care doresc să ungă roțițele rugăciunii în viața personală sau să își înțeleagă mai bine identitatea și chemarea în cadrul Împărăției.

–Mike Bickle, *International House of Prayer*

Corey Russell nu doar vorbește despre rugăciune, ci o trăiește. Ore întregi în fiecare zi, zeci de ore pe săptămână. Atunci când citești această carte te simți stârnit să trăiești și tu o viață de rugăciune. Dorința ta de a comunica într-un mod mai profund cu Dumnezeu va fi stârnită datorită teologiei sănătoase cu privire la rugăciune, a mărturiilor puternice prin care se relatează cum se pun în mișcare cerul și pământul atunci când oamenii se roagă sau datorită pasiunii sincere pentru rugăciune pe care autorul o demonstrează. Recomand cu căldură cartea!

–Stacey Campbell, *Revival Now*

Puțini sunt oamenii în care am o așa mare încredere când vine vorba de rugăciune cum am în Corey Russell. Am avut privilegiul de a colabora cu el în calitate de prieten și pot să mărturisesc că are o pasiune deosebită pentru rugăciune și pentru trezire. În același fel în care inima mi-a fost stârnită cu ani în urmă citind despre Frank Bartleman și Trezirea de pe strada Azusa, Corey reușește să-mi stârnească inima la credință și mijlocire pentru o trezire în zilele noastre. Rugăciunea mea este ca această carte să aprindă inimile unei noi generații de mijlocitori, a căror dorință fierbinte să fie de a vedea națiuni întregi transformate prin cunoașterea nemărginitei iubiri a lui Cristos. Corey nu transmite doar un mesaj al rugăciunii, ci are și autoritatea de a provoca pe alții la o viață de rugăciune. Mesajul lui nu este pură teorie, ci este născut în locul tainic al mijlocirii.

–Banning Liebscher, *Jesus Culture*

Lumea nu va fi schimbată prin mijloace politice, ci va fi schimbată atunci când credincioșii vor intra în starea de normalitate – normalitatea așa cum este conturată în Biblie. Corey Russell îți va arăta cum e posibil acest lucru!

–Sid Roth, *It's supernatural*

În cartea *Rugăciunea – ceea ce vorbim cu Dumnezeu contează*, Corey Russell evidențiază creșterea fără precedent a mișcării de rugăciune la nivel global și importanța acestei realități pentru credincioșii de pretutindeni. Este o vreme în care Duhul Sfânt atrage fii și fiice în casa Tatălui – casă care se numește o casă de rugăciune. În același timp, această carte, având o latură profetică și una devoțională, pătrunde esența mijlocirii și răspunde la întrebări de genul: „Ce lucrează Dumnezeu acum?”, „Cum pot să mă alătur Lui?” O carte care trebuie citită de oricine dorește să își îmbunătățească viața de rugăciune și să primească o vedere de ansamblu asupra lucrării de mijlocire.

–Allen Hood, *International House of Prayer University*

De ce vrea atotputernicul Dumnezeu ca intervenția Sa cu putere în această lume să depindă de felul în care noi vorbim cu El? Pentru simplul fapt că El dorește intimitatea cu noi! Bunul meu prieten, Corey Russell, tratează aceste subiecte și multe altele în noua sa carte *Rugăciunea – ceea ce vorbim cu Dumnezeu contează*. După 2000 de ani, încă se aud răsunetele rugăminții pe care ucenicii I-au adresat-o lui Isus: „Învață-ne să ne rugăm!”, iar această carte este tocmai unul din răspunsurile la acea rugăciune!

–Rick Pino, *Heart of David Worship Center, Austin, TX*

CUPRINS

Cuvânt-înainte	13
Prefață	19
1. Conștientizarea identității noastre	23
2. Cu cine vorbești?	37
3. Ce dorești Tu, Doamne?	51
4. Revelația mijlocirii	69
5. Mijlocitori ai Vechiului Testament - partea întâi	83
6. Mijlocitori ai Vechiului Testament - partea a doua	97
7. Mijlocirea lui Isus și unirea noastră cu El	121
8. Învață-ne să ne rugăm!	141
9. Furnalul rugăciunii	167
10. Cum se naște trezirea	183
11. Încotro se îndreaptă lucrurile?	203
11. Cum stau lucrurile astăzi?	221

CONȘTIENTIZAREA IDENTITĂȚII NOASTRE

SCHIMBAREA ÎNȚELEGERII ȘI A EXPRESIEI CREȘTINISMULUI

E*u voi schimba înțelegerea și expresia creștinismului pe întregul pământ, într-o singură generație.* Aceasta este fraza pe care Dumnezeu i-a vorbit-o răspicat lui Mike Bickle în timp ce acesta era îngenuncheat înaintea Lui, într-o cameră de hotel din Cairo, Egipt, în toamna anului 1982. Cairo reprezenta unul din multele puncte de oprire dintr-un turneu în jurul lumii, al cărui scop era să îl ajute pe Mike să înțeleagă inima Domnului pentru săraci. În timpul său de rugăciune, în acea cameră de hotel, a fost cuprins de frica de Domnul în timp ce prezența Sa umplea încăperea. Mike era conștient de lucrurile care se petreceau în jurul lui, dar era așa de copleșit de situație, că nu se putea mișca. Nu realiza pe atunci că acea experiență cu Domnul avea să îi influențeze întreaga viață și lucrare.

„Eu voi schimba înțelegerea și expresia creștinismului pe întregul pământ, într-o singură generație.” Mike a simțit greutatea cuvintelor „Eu voi...” în timp ce Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului, declara că El va înfăptui această lucrare. Mike a înțeles în duhul său că schimbarea înțelegerii se referea la felul în

care necredincioșii privesc Biserica. Acum lumea privește Biserica drept irelevantă, dar această perspectivă se va schimba în perioada următoare. Schimbarea *expresiei* se referea la un mod nou de funcționare a credincioșilor în Biserică. În mod natural, oamenii se împotrivesc schimbării, însă Dumnezeu va trimite o pocăință generală, care va marca o întreagă generație și o va pregăti pentru acea transformare.

Apoi Domnul a început să îi vorbească lui Mike despre patru valori care au fost neglijate în Trupul lui Cristos și care au nevoie să fie restaurate. Acestea nu sunt singurele valori necesare, ci sunt acelea pe care Duhul Sfânt le evidențiază pentru aceste vremuri: mijlocirea, sfințirea, darurile pentru săraci și profeția. Auzind aceste lucruri, Mike a început să plângă și să strige: „Da, Doamne!” Dumnezeu i-a vorbit din nou, spunând: „Tu spui *da*, dar încă nu ai făcut nimic. Mulți au spus *da*, dar nu au făcut nimic. Te chem să fii parte a unei lucrări care va ajunge până la marginile pământului.” Ultima afirmație a Domnului avea rol de avertizare: „Veghează ca nu cumva frații tăi să fure aceste lucruri din inima ta!”¹ Mike a înțeles atunci că aceste patru valori vor fi testate, încercate în multe feluri, mai ales de către cei din biserică.

Cartea aceasta tratează prima valoare – mijlocirea. Chemarea la rugăciune necurmată, zi și noapte, reprezintă un prim factor în schimbarea înțelegerii și expresiei creștinismului. În primăvara anului 1983, la câteva luni după acea experiență din Cairo, Dumnezeu i-a vorbit din nou lui Mike Bickle în timpul unui post de 21 de zile. Domnul i-a adus în atenție versetul 4 din Psalmul 27 și i-a spus următoarele cuvinte: „Rugăciune 24 de ore pe zi, în spiritul Cortului lui David.” Când Mike descrie această întâlnire cu Domnul, spune că

---

¹Mike Bickle, “The Early Days, Cairo, and the 1983 Solemn Assembly”, Sesiunea 1 din *Encountering Jesus: Visions, Revelations, Angelic Activity from IHOPKC’s Prophetic History*, <http://www.mikebickle.org.edgesuite.net/MikeBickleVO-D/2009/20090917A-T-The Early Days Cairo Egypt and the Solemn Assembly IPH01.pdf> (accesată în 15 ianuarie 2013), 3–4.

a fost ca și cum Dumnezeu a tras doar o gură de aer după ce i-a vorbit în Cairo, după care și-a terminat fraza prin aceste cuvinte.

„Eu voi schimba înțelegerea și expresia creștinismului într-o singură generație... *prin* rugăciune 24 de ore pe zi, în spiritul Cortului lui David.”²

Astăzi, la peste 30 de ani de când Dumnezeu a rostit acele cuvinte, se nasc mișcări de rugăciune și închinare pe tot pământul. În fiecare an, milioane de credincioși din peste 220 de națiuni ale pământului se adună pe stadioane în Ziua Mondială de Rugăciune.³ Lucrări de rugăciune 24/7 [24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână – n.tr.] sunt inițiate peste tot. *Muntele Rugăciunii* din Seul, Coreea de Sud, a fost locul rugăciunii necurmăte vreme de mai bine de 50 de ani. Biserici mici și mari fac din lucrarea de mijlocire o prioritate mai mult decât oricând, atât în ce privește programul, cât și în ce privește bugetul și implicarea oamenilor.

Chiar și marile organizații misionare recunosc necesitatea rugăciunii 24/7 în contextul vestirii Evangheliei fiecărui trib, fiecărei limbi și națiuni. Un prieten de-al meu a participat recent la o reuniune pentru împlinirea Marii Trimiteri [expresie folosită pentru porunca Domnului Isus din Matei 28:19-20 – n.tr.] în Indonezia. În timpul reuniunii, Graham Power, inițiatorul Zilei Mondiale de Rugăciune, s-a ridicat în fața miilor de lideri prezenți și a făcut o chemare la rugăciune necurmată, zi și noapte. Dacă ar fi lansat această provocare acum douăzeci de ani, doar o mână de oameni ar fi răspuns pozitiv. Acum, însă, când s-a făcut acea chemare, un strigăt de consens s-a ridicat din adunare.

Biserica se trezește și înțelege că Isus nu este doar marele Evanghelist, ci este și Mijlocitor veșnic. Acest Mijlocitor conduce

---

²Ibid., 9-10.

³“History”, Global Day of Prayer, <http://www.globaldayofprayer.com/index.php/about-us/history/> (accesată în 28 ianuarie 2013).

lucrarea de misiune, iar Evanghelistul conduce mișcarea de rugăciune și închinare.

Această mișcare crescândă atinge cele mai întunecate națiuni ale lumii. Cu câțiva ani în urmă, prietenul meu, Allen Hood, vizita una dintre țările închise [aici în sensul că nu există libertate de exprimare pentru crezul creștin – n.tr.], într-o misiune de ajutorare. În timp ce aștepta la recepția unui hotel, un bărbat a alergat spre el strigând: „IHOPKC! IHOPKC! Vă urmărim transmisia pe internet!” [IHOPKC este prescurtarea pentru International House of Prayer Kansas City – Casa de Rugăciune Internațională din Kansas City – n.tr.] Apoi l-a privit pe Allen în ochi și i-a spus: „Și noi facem același lucru!” „Ce faceți?” Atunci bărbatul a început să relateze cum, în fiecare vineri, credincioșii merg într-un loc în afara orașului, înfig lanterne în pământ (acolo nu există electricitate) și se închină Domnului toată noaptea, împotrivindu-se influenței budiste din acea regiune.

„Și noi facem același lucru!” „Virusul rugăciunii necurmăte a fost împrăștiat în lume”, după cum îi place lui Allen Hood să spună. Practica mijlocirii cuprinde Asia, Africa, Europa, America de Nord și America de Sud – chiar și insulele aparținătoare. Și acesta este abia începutul. Maleahi profetește că de la răsăritul soarelui până la asfințit, tămâie se va arde în cinstea Domnului. „Numele Meu va fi mare printre neamuri” (Maleahi 1:11). Măreția lui Dumnezeu și vrednicia Fiului Său umplu pământul, iar singurul răspuns potrivit al omului înaintea acestora stă în închinare și rugăciune necurmăte. Și, o spun din nou, acesta este doar începutul.

O CASĂ DE RUGĂCIUNE

„Pe aceștia îi voi aduce la muntele Meu cel sfânt și îi voi face să fie plini de bucurie în Casa Mea de rugăciune... căci Casa Mea va fi numită o casă de rugăciune pentru toate popoarele”. (Isaia 56:7)

Isaia a profetizat despre o zi în care Dumnezeu Își va aduce copiii, prin rugăciune, în locul intimității și al parteneriatului cu El

**DUMNEZEU NE
CONȘTIENTIZEAZĂ PE
FIECARE DINTRE NOI DE
FAPTUL CĂ SIMPLUL ACT DE
A NE DESCHIDE GURA ȘI DE
A-I VORBI DECLANȘEAZĂ
MANIFESTAREA PUTERII SALE.**

și îi va umple de bucurie. Pentru cei mai mulți dintre noi, când vine vorba despre rugăciune, bucuria nu este unul dintre lucrurile care ne vin în minte. Totuși, Dumnezeu va aduce desfătare în locul plictiselii. Bucuria va veni din dobândirea de noi perspective cu privire la Dumnezeu și la noi înșine, din

puterea muzicii și a cântecelor ce vor curge liber din inimile noastre, din ceea ce lucrează Duhul Sfânt în mijlocul nostru, din mărturia rugăciunilor care au primit răspuns și din multe alte lucruri.

În acest verset, Dumnezeu Își numește Casa „o casă de rugăciune pentru toate popoarele”. Nu o numește o casă de evanghelizare, de profetie, de vindecare sau de slujire. Vedem astfel că elementul definitiv pentru Casa Lui (și pentru copiii Lui) este rugăciunea. Cred cu tărie că ne aflăm în mijlocul unui proces de „renovare” a Bisericii. Dumnezeu ne schimbă paradigma rugăciunii. Mulți am considerat că doar câteva femei gălăgioase care stau pe rândurile din spate ale bisericii sunt chemate la rugăciune (sunt recunoscători că am întâlnit astfel de femei, pentru că ele m-au învățat cum să mă rog), dar Dumnezeu mută lucrarea de rugăciune de pe locurile din spate pe cele din față și face ca rugăciunea să devină o realitate pentru fiecare credincios, indiferent de trecutul său și de darurile pe care le are.

Dumnezeu ne conștientizează pe fiecare dintre noi de faptul că simplul act de a ne deschide gura și de a-I vorbi declanșează manifestarea puterii Sale. Isaia a spus: „Pe aceștia îi voi aduce...” Noi putem spune azi: „Pe mine mă va aduce la muntele Său cel sfânt.”

La baza acestei mișcări de rugăciune stă revelația apropierii lui Dumnezeu. Aceasta a fost, de la facerea omului, cea mai adâncă dorință a inimii lui Dumnezeu. El dorește să ne vadă chipul și să ne audă vocea (Cântarea Cântărilor 2:14). Vedem lucrul acesta în grădina Edenului, în Cortul întâlnirii, în întruparea lui Isus, în Duhul Sfânt Care locuiește în noi și în cea de-a doua venire a lui Isus: Dumnezeu vrea să fie aproape de noi. În Cristos și prin Cristos, perdeaua care ne separa a fost îndepărtată. Prin moartea, învierea și înălțarea lui Isus toți credincioșii pot să intre în părtășie cu Trinitatea. Suntem chemați să luăm parte la lucrarea glorioasă a mijlocirii – să stăm aproape de Dumnezeu, în prezența Lui, să vorbim cu El, să Îi cerem lucruri și, înrădăcinați fiind în mijlocire, să le slujim altora. Pe măsură ce pătrundem mai mult această revelație fundamentală, vom înceta să ne evaluăm în baza a ceea ce facem și vom începe să trăim în binecuvântarea apropierii de Dumnezeu și a dorinței Lui de a Se apropia de noi.

CRIZA DE IDENTITATE

Un prieten de-al meu era în camera de rugăciune [încăpere în cadrul Casei de Rugăciune, dedicată exclusiv rugăciunii – n.tr.] când i s-au deschis ochii spirituali și a văzut inițialele denumirilor celor cinci slujbe bisericești apărând în dreptul anumitor oameni. Unii aveau litera „A” de la apostol, alții „P” de la profet, alții „E” de la evanghelist și așa mai departe. Apoi a văzut o mână mare trecând peste mulțime și îndepărtând acele litere, locul lor fiind luat de inițiala „M” de la mijlocitor. Prietenul meu a înțeles atunci că asista la o schimbare pe care Dumnezeu o aduce în Biserică; chemarea și lucrarea fiecărui credincios vor fi susținute de rugăciune, iar cele cinci slujbe bisericești vor deriva din identitatea noastră de mijlocitori.

Schimbarea expresiei creștinismului începe prin focalizarea fiecărui credincios în parte asupra rugăciunii. Înainte de a se produce

la nivel comunitar, schimbarea trebuie să fie personală. Dumnezeu vrea să ne întărească identitatea de mijlocitori. Mulți oameni vin și îmi spun că nu găsesc în Biblie această chemare specială la mijlocire.

A FI UN CREDINCIOS ÎNSEAMNĂ A FI UN MIJLOCITOR.

Răspunsul meu pentru ei este: „Sunt de acord. Nu găsești nicio chemare specială a vreunui individ în Biblie, pentru că este o chemare general valabilă a credincioșilor.”

A fi un credincios înseamnă a fi un mijlocitor. Stăm înaintea lui Dumnezeu pentru a ne ruga pentru oameni și stăm înaintea oamenilor pentru a le vorbi despre Dumnezeu.

Orice altă chemare, oricât de măreață sau de neînsemnată ar fi, pălește în comparație cu chemarea glorioasă de a vorbi cu Dumnezeu. Fie că slujba noastră este de a predica mulțimilor sau de a uceniciza un grup mic de oameni, nimic nu poate fi pus alături de chemarea de a avea părtășie cu Dumnezeu.

Deși mă încântă ritmul în care se dezvoltă mișcarea de rugăciune în mijlocul națiunilor, cred că Dumnezeu vrea să primim mai multă revelație cu privire la identitatea noastră – o schimbare de mentalitate în felul în care ne privim pe noi înșine. Biserica de pretutindeni se află într-o criză de identitate. Chiar dacă chemarea la rugăciune câștigă tot mai mult teren, mulți credincioși încă duc vieți din care lipsește practica rugăciunii.

Știm că este important să ne rugăm, știm că avem nevoie să ne rugăm, dar prea puțin ajungem să facem asta. De ce nu ne rugăm? În anii în care m-am frământat cu această întrebare, am găsit câteva răspunsuri care m-au ajutat enorm de mult în căutările mele. Am găsit că sunt patru piedici care determină lipsa rugăciunii din viața noastră. *Prima este mândria* – se poate numi și independență sau suficiență de sine. Leonard Ravenhill, a cărui carte *De ce întârzie trezirea?* a avut o influență puternică asupra mea, tratează acest subiect când vorbește despre starea întâlnirilor de rugăciune:

Cenușăreasa Bisericii de azi este ora de rugăciune. Această servă a Domnului este neiubită și nedorită, fiindcă nu este împodobită cu mărgăritarele intelectualismului, nu sclipește în mătăsurile filosofiei, nici nu impresionează cu voalul psihologiei. Este îmbrăcată în pânza de casă a sincerității și a umilinței și, de aceea, nu-i este rușine să îngenuncheze.⁴

Rugăciunea este o mărturisire a neputinței. Este strigătul sufletului: „Nu am, duc lipsă, am nevoie.” A fi sărac în duh este fundamentul rugăciunii. Cei mai mulți dintre noi nu vrem să ne amintim de lipsurile și nevoile noastre. Suntem niște oameni autosuficienți. Ne mândrim cu independența noastră, cu resursele noastre, cu abilitatea de a ieși cu bine din orice situație, toate acestea împiedicându-ne să îmbrățișăm identitatea de preoți.

Cea de-a doua piedică este necredința. Autorul Epistolei către evrei afirmă că „fără credință este imposibil să-I fim plăcuți, pentru că oricine se apropie de El trebuie să creadă că El există și că îi răsplătește pe cei ce-L caută” (Evrei 11:6). Mulți dintre noi pur și simplu nu reușim să pricepem acest adevăr, și anume că atunci când ne rugăm ne adresăm unei persoane reale, cu putere și resurse reale și, mai mult, o persoană căreia îi place de noi. Concepțiile deformate cu privire la Dumnezeu și la noi înșine ne distrug; Biserica este chinuită de acest cancer al necredinței, iar absența rugăciunii constituie unul dintre primele simptome.

Cea de-a treia piedică în calea rugăciunii este lipsa revelației cu privire la identitatea noastră de preoți. În Evrei 3:1 autorul afirmă că suntem părtași chemării cerești. În momentul nașterii din nou am fost alipiți, în mod supranatural, lucrării preoțești a lui Isus Cristos. Am căpătat intrare liberă la Tatăl, pentru a sta înaintea Lui și a vorbi cu El. Dacă ți-ai predat viața lui Isus, aceasta este prima și cea mai

⁴Leonard Ravenhill, *De ce întârzie trezirea?*, Editura Perla Suferinței, Suceava, 2009, 11.

importantă chemare a ta. Toate celelalte slujbe pământești derivă din identitatea de preoți. Când înțelegem această chemare, suntem eliberați de gândurile ascunse potrivit cărora păstorii sau liderii de închinare ar avea acces la Dumnezeu mai ușor decât noi ceilalți. Această convingere este, de fapt, o desconsiderare a ceea ce a **TOATE CELELALTE SLUJBE PĂMÂNTEȘTI DERIVĂ DIN IDENTITATEA DE PREOȚI.** înfăptuit Dumnezeu pentru noi în Cristos. Isus nu a murit pentru ca doar un număr mic de oameni, dintre lideri, să se poată apropia de El și să poată vorbi cu El, ci pentru ca noi toți – predicatori, oameni de afaceri, mame casnice – să putem sta în prezența Lui. El a murit pentru ca fiecare dintre noi să vină în locul intimității, al părtașiei, al parteneriatului cu El. Atunci când ne înțelegem cu adevărat identitatea de preoți, realizăm că toți suntem egali înaintea lui Dumnezeu prin sângele lui Isus Cristos, că toți suntem chemați să intrăm în Sfânta Sfințelor pentru a-I sluji. Nu putem merge într-un loc mai înalt, nu putem merge mai aproape decât suntem deja.

Cea din urmă piedică este lipsa revelației în ce privește impactul rugăciunii. Una dintre marile pietre de poticnire este ideea că rugăciunea este o pierdere de timp și de energie. Rugăciunea nu ni se pare eficientă și, în concluzie, nu are cum să aibă vreun efect asupra lui Dumnezeu. Mințile noastre ce nu au fost reînnoite găsesc mai potrivit să se bazeze pe resurse, talente, bani și relații, pentru a vedea Împărăția înaintând. Dorința lui Dumnezeu, însă, este de a ne vedea aducând la picioarele Lui, într-o stare de rugăciune și umilință, toate acele lucruri pe care ne bazăm. După ce facem aceste lucruri, Îl vom vedea pe El aducându-și Împărăția în noi și prin noi, din acel loc al slăbiciunii. Pavel a scris bisericii corintenilor tocmai privitor la acest aspect:

Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să le facă de rușine pe cele înțelepte; și Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să le facă de rușine pe

cele tari. Dumnezeu a ales lucrurile de jos ale lumii și lucrurile disprețuite, ba chiar lucrurile care nu sunt, ca să anuleze lucrurile care sunt. Astfel, nimeni nu se poate lăuda înaintea lui Dumnezeu. (1 Corinteni 1:27-29)

Cu puțin înaintea acestor afirmații, în versetul 19, Dumnezeu declară război deschis înțelepciunii omenești: „Voi distruge înțelepciunea celor înțelepți și voi respinge priceperea celor pricepuți.” El nu va tolera ca înțelepciunea omenească să se îngâmfе datorită tăriei, a banilor, a însemnătății, a puterii ei. Ravenhill spunea despre biserica din America: „Prin atitudinea noastră față de rugăciune, noi vrem să-I spunem lui Dumnezeu că ceea ce am început în Duhul putem sfârși în firea pământească.”⁵ Mulți oameni se poticnesc descoperind că cine seamănă fire pământească, seceră fire pământească. Rugăciunea este, de fapt, o unealtă ce are o putere de influență fantastică. Deși pare un lucru slab, prin ea Dumnezeu aduce Împărăția.

În opinia mea, aceste piedici produc o adevărată criză în Trupul lui Cristos, criză care are de-a face cu cine este Dumnezeu, cu cine suntem noi și cu felul în care funcționează Împărăția lui Dumnezeu. Pe măsură ce începem să practicăm mijlocirea și ne înnoim mintea, vom experimenta o intensificare a rugăciunii și o trezire care ne va atinge viețile și bisericile. Sunt pe deplin încredințat că Dumnezeu va face acest lucru înainte de revenirea Fiului Său pe pământ. La sfârșitul veacurilor vom vedea cum Biserica se va ridica din orice seminție, orice limbă, orice popor și orice neam și va cădea de acord cu declarația cerului în privința identității și chemării sale de a lucra împreună cu Isus Cristos.

Ei cântau un cântec nou: „Tu ești vrednic să iei sulul și să-i rupi sigiliile, pentru că ai fost înjunghiat și prin sângele Tău ai răscumpărat pentru Dumnezeu

---

⁵Ibid., 12.

oameni din orice seminție, limbă, popor și neam și i-ai făcut o împărăție și preoți pentru Dumnezeuul nostru; și ei vor domni pe pământ!” (Apocalipsa 5:9-10)

Cu alte cuvinte: „Tu ne-ai făcut o împărăție de preoți.” Aceasta este revelația Bisericii în vremurile din urmă: „Suntem preoți! Și vom domni pe pământ!” Termenii de *preot* și *mijlocitor* pot fi folosiți interschimbabil. Încă de la început, Dumnezeu a creat bărbatul și femeia pentru a trăi în comuniune cu El și pentru a stăpâni pământul din locul intimității. Preoția este imaginea dorinței Lui de comuniune cu noi și a scopului pentru care am fost creați. În Apocalipsa 5 vedem credincioși din orice seminție, orice limbă, orice popor și orice neam care își acceptă identitatea. Acolo este scrisă o profeție despre cum ne vom privi atunci pe noi înșine. Va veni vremea când Biserica va înțelege că în Împărăție rugăciunea este cheia autorității și a puterii de guvernare. Am convingerea că, înainte de revenirea lui Cristos, această perspectivă va pătrunde comunitățile bisericesti locale și le va zdruncina modul de funcționare. Întâlnirile de rugăciune vor fi cele mai îndrăgite, mijlocitorii vor fi oamenii de bază ai echipelor de conducere, iar locul ședințelor pentru dezbaterile strategiilor va fi luat de întâlniri de închinare și rugăciune.

RÂVNA PENTRU CASA TA MĂ MISTUIE

Să zicem că ai vrea să începi o lucrare nouă într-un alt oraș. Ce te-ai gândi să faci prima dată? Probabil ți-ai planifica o ieșire la o cafea cu câțiva păstori din oraș pentru a discuta și a căuta posibilități de colaborare. Când a intrat pentru prima dată în Ierusalim, Isus a fost departe de o astfel de abordare. El și-a început lucrarea curățind Templul și a făcut același lucru, din nou, către finalul lucrării Sale. În Ioan 2 ni se relatează că Isus a intrat în Ierusalim și, proaspăt sosit acolo, a început să dea peste cap toate lucrurile și să strige în gura mare că au transformat Casa Tatălui Său într-o casă de negoț.

A confruntat direct cauza decăderii lor: faptul că au transformat locul slujirii înaintea lui Dumnezeu în altceva. Văzând această râvnă manifestându-se în Isus, un descendent al lui David, ucenicii își aminteau, probabil, de Psalmul 69 și de râvna lui David de a construi o casă Domnului. Isus nu a îngăduit ca locul destinat rugăciunii să fie transformat în altceva, având un scop diferit de cel inițial.

Paștele iudeilor era aproape și Isus S-a suit la Ierusalim. I-a găsit în Templu pe cei care vindeau boi, oi și porumbei și pe schimbătorii de bani stând la mesele lor. A făcut un bici din frânghii și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii lor. A împrăștiat monedele schimbătorilor de bani și le-a răsturnat mesele, iar celor ce vindeau porumbei le-a zis: „Ridicați astea de aici! Nu faceți din Casa Tatălui Meu o casă de negoț!” Ucenicii Lui și-au adus aminte că este scris: „Râvna pentru Casa Ta Mă mistuie!” (Ioan 2:13-17)

Cea din urmă intrare a lui Isus în Ierusalim a fost la fel de dramatică. A intrat în cetate călare pe un măgar, împlinind astfel profeția din Zaharia care spune: „Iată că Împăratul tău vine la tine, drept și biruitor, smerit și călare pe un măgar” (Zaharia 9:9). În Matei 21 citim că o mare mulțime de oameni au venit să-L vadă și presărau ramuri de palmier pe jos, înaintea Lui. Mulțimile strigau: „Osana, Fiul lui David!”, declarându-L, astfel, Regele lor. Tot orașul se pusese în mișcare.

Isus a intrat în Templu și i-a scos afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în Templu. A răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei și le-a zis: „Este scris: «Casa Mea va fi numită o casă de rugăciune», dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari!” (Matei 21:12-13)

El a intrat în cetate ca Rege, declarând prin acțiunile Sale că tronul și domnia Lui sunt întemeiate în camera de rugăciune [un loc special dedicat rugăciunii – n.tr.]. Isus a mers apoi în Templu, i-a scos afară pe negustori și a zis: „Casa mea este o casă de rugăciune.” Acest Rege este un mijlocitor.

„Iată-L pe omul, al cărui nume este vlăstarul; el va da mlădițe din el și va zidi Templul Domnului!... Totodată va fi și preot pe tronul lui, existând armonie deplină între cele două îndatoriri!” (Zaharia 6:12b-13b)

„Au venit la El în Templu niște orbi și șchiopi, iar El i-a vindecat” (Matei 21:14). Altfel spus, odată ce camera de rugăciune este curățată, puterea lui Dumnezeu se manifestă în dreptul orbilor și al bolnavilor. Aceasta este cea mai clară imagine a ceea ce cred cu tărie că Se pregătește Dumnezeu să lucreze în vremea noastră. Râvna Îl mistuie din nou și El vine să Își curățească Biserica și să îndepărteze toate lucrurile care nu au fost zidite pe El. Pe măsură ce săvârșește această lucrare, vom vedea, din ce în ce mai mult, manifestări mărețe ale Împărăției Cerurilor. Biserica se va întoarce la identitatea primordială, iar credincioșii își vor îndeplini rolul de mijlocitori și preoți.